

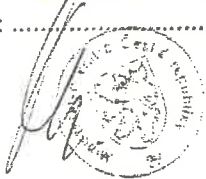

MVCRP0115DA1

Dodatečně zpracováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
 dne: 13. 10. 2014
 podpis: _____

V Praze dne
Č.j.: MV-109989-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
 podle zákona č. 40/1993 Sb.
 prac. č.: 0322 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal ...

... – Angola, státní občan Angoly, trvale bytem ... (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 30. 6. 2014, č.j.: VS-758/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“) vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Na základě žádosti žadatele podané prostřednictvím Úřadu městské části Praha 8, bylo Ministerstvem vnitra dnem 11. 9. 2013 zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žadatel byl v České republice udělen azyl (mezinárodní ochrana) dne 6. 1. 1992. Žadatel je vdovec, otcem šesti dětí, státní občan Angoly.

Ze spisového materiálu mimo jiné vyplývá, že žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 1990, v současné době je již poněkoličaté, za dobu svého pobytu na území České republiky, veden v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce. Na adrese povoleného trvalého pobytu v Praze 8 bydlí společně se svojí družkou.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť dlouhodobě porušoval zvláštní právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Nesplněnou podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra žadateli, i když o to požádal, splnění uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádost svým rozhodnutím ze dne 30. 6. 2014 zamítlo.

II.

Napadené rozhodnutí bylo žadateli doručeno do vlastních rukou dne 9. 7. 2014. Dne 23. 7. 2014 podal žadatel proti němu včasný rozklad.

Úvodem podaného rozkladu žadatel rekapituluje důvody zamítnutí jeho žádosti z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství pro dlouhodobé porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K tomu žadatel uvádí, že se domnívá, že Ministerstvo vnitra nesprávně posoudilo možnost prominutí mu splnění výše citované zákonné podmínky. Je si vědom, že po delší dobu nebyl schopen plnit povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, ale v průběhu prvoinstančního řízení uvedl důvody hodné zvláštního zřetele, které v této věci shledává.

Vedle důvodů hodných zvláštního zřetele, které již uvedl v průběhu prvoinstančního řízení, dodává, že si je vědom, že je dlouhodobě bez stabilního zaměstnání, k čemuž uvádí, že tato situace je částečně zapříčiněna jeho původem a pobytovým statutem, když dle jeho názoru status azylanta zaměstnavatelé příliš neznají a zdráhají se ho zaměstnávat. Z toho pak dovozuje, že získání českého státního občanství by mu tak zásadně napomohlo k získání stabilního zaměstnání a následně by mohl vyrovnat své závazky na úseku veřejného zdravotního pojištění.

V další části rozkladu žadatel připomíná, že je osobou, která má v České republice přiznané postavení uprchlíka a v této souvislosti odkazuje na čl. 34 Úmluvy o právním postavení uprchlíků (vyhlášena pod č. 208/1993 Sb.), který Českou republiku jako smluvní stranu této mezinárodní smlouvy zavazuje, aby co nejvíce usnadňovala uprchlíkům asimilaci a udělení státního občanství, s tím, že vyvine zejména veškerou snahu o urychlení řízení o udělení státního občanství a o co možná největší snížení poplatků a nákladů tohoto řízení. K tomu doplňuje, že si je vědom, že výše uvedená mezinárodní smlouva ho nezbavuje plnit povinnosti, které mu ukládá právní řád České republiky, přesto navrhuje, že by k jeho statusu azylanta mělo být při rozhodování o žádosti přihlédnuto.

Dále pak namítá, že Ministerstvo vnitra nepřihlédlo k tomu, že má rodinné vazby na české státní občany, když jeho družce a jejich společnému dítěti bylo již české státní občanství uděleno, resp. dvě jeho děti jsou českými státními občany od narození. Připomněl, že tyto dvě jeho děti pak v průběhu správního řízení potvrdily, že s ním mají dobrý vztah a že vůči nim nemá žádné závazky. Závěrem rozkladu žadatel uvádí, že ve všech výše uvedených skutečnostech by měly být shledány důvody hodné zvláštního zřetele, na jejichž základě by mu mohlo být prominuto splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Proto žádá, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí přezkoumal a následně jej změnil tak, že se jeho žádosti vyhovuje.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 8 prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neplnil dlouhodobě povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů).

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ministr vnitra konstatuje, že důvodem pro zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, když bylo v průběhu správního řízení o jeho žádosti zjištěno, že neplnil povinnosti stanovené mu zákonem na úseku veřejného zdravotního pojištění. Konkrétní popis porušení těchto povinností je podrobně popsán na straně 2 a 3 napadeného rozhodnutí. K tomu je nutné připomenout, že skutková zjištění, ke kterým Ministerstvo vnitra v zamítavém rozhodnutí ve věci porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění dospělo, žadatel v rozkladu žádným způsobem nezpochybňuje, a to ani z hlediska věcného popisu těchto porušení, ani jejich právního zhodnocení.

Jestliže žadatel v rozkladu argumentuje, že jeho dlouhodobé neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění bylo zapříčiněno tím, že je dlouhodobě bez stabilního zaměstnání, je nutné k tomu uvést, že tento argument nelze považovat za důvod hodný zvláštního zřetele, na základě kterého by mu mělo

být plnění výše uvedené podmínky prominuto. Pobytové oprávnění, kterým žadatel v České republice dlouhodobě disponuje, mu umožňuje, a již i v minulosti umožňovalo, obstarat si zde zaměstnání, které by mu jednak umožnilo pokrýt, resp. zajistit úhradu zákonnými předpisy stanovených odvodů a dále by mu zajistilo jeho celkovou větší finanční nezávislost v České republice. Pokud žadatel po velmi dlouhou dobu neplnil povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, a to takovým způsobem, že z doložených podkladů lze dovodit, že se o jejich plnění ani nepokoušel, a následně tuto skutečnost zdůvodňuje tím, že tak nemohl činit, protože se mu nepodařilo obstarat si stabilní zaměstnání kvůli jeho pobytovému statusu, je nutné považovat tento jeho argument za zcela nerelevantní. Z úřední činnosti je Ministerstvu vnitra známo, že cizinci, včetně azylantů, našli v České republice velmi uspokojivé pracovní uplatnění. Žadatel pak ničím nedoložil, že by byl jako azylant odmítnut zaměstnavateli, a že je tedy jeho statut azylanta překážkou pro pracovní uplatnění.

Ministr vnitra opětovně zdůrazňuje, že se ze strany žadatele jednalo o dlouhodobé a opakované hrubé porušování předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění, když výše tohoto dluhu od roku 1999 permanentně převyšovala částku 10 000,- Kč, s tím že se průběžně zvyšovala, a to až na částku 58 480,- Kč. Vedle toho vznikl žadateli dluh na penále ve výši 111 447,- Kč. Na takové nedoplatky vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně je bezesporu potřeba nahlížet jako na značně vysoké a závažné. Po každém žadateli o udělení státního občanství České republiky lze právem požadovat předchozí dobrovolné a dlouhodobé dodržování zákonů.

Ostatně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13.3.2008, č.j. 5 As 51/2007, judikoval, že smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (v tomto případě upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl.

Ministr vnitra si je vědom, že žadatel má vybudovány rodinné vazby na státní občany České republiky. Tato skutečnost však sama o sobě nemůže být důvodem pro to, aby mu bylo bez dalšího státní občanství České republiky uděleno. Ministr vnitra je povinen zohlednit i další kritéria, jako je především plnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Aby mohl žadatel nabýt státní občanství České republiky, je nezbytné, aby uspokojivě vyřešil otázku svých závazků v oblasti veřejného zdravotního pojištění, a to ať již jejich řádným uhrazením, nebo alespoň učiněním kroků, které by transparentně svědčily o tom, že žadatel tuto situaci zodpovědně vyřeší.

Ministr vnitra tak konstatuje, že v současné době nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadateli prominout nesplnění výše citované zákonné podmínky.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 30. 6. 2014, č.j.: VS-758/835.3/2-2013 kterým byla žádost žadatele zamítnuta. Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky. V uvedené souvislosti ministr vnitra zdůrazňuje, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

